

РЕШЕНИЕ

№ 8019

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **РУЖА Й. АЛЕКСАНДРОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20231110132769 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

С искова молба ищецът ***** е предявило против Л. Д. С. положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК, с които се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 2994.65лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 439.08лв. за периода от 15.09.2020 г. до 31.08.2022 г., както и сумата от 26.26лв. - главница за дялово разпределение за периода от 01.08.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва до изплащане на вземането, както и сумата от 5.19лв. - лихва за забава за периода от 30.09.2019 г. до 31.08.2022 г., за които има издадена заповед по чл.410 ГПК от 04.10.2022 г. по ч.гр.д. № 50944/2022 г. по описа на СРС, 27 състав.

Ищецът твърди, че между страните е налице облигационно правоотношение по покупко-продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия за имот в *****, аб.№ *****, като за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. ищецът доставил топлинна енергия до потребителя, остойностена в размер на 2994.65лв., представляваща главница за топлинна енергия, върху която поради неплащане била начислена лихва за забава в размер на 439.08лв. за периода от 15.09.2020 г. до 31.08.2022 г., като се дължала и сумата от 26.26лв. - главница за дялово разпределение за периода от 01.08.2019 г. до 30.04.2021 г. и сумата от 5.19лв. - лихва за забава за периода от 01.10.2019 г. до 31.08.2022 г. Въз основа заявление на ищеца от 20.09.2022 г., на 04.10.2022 г. по ч.гр.д. № 50944/2022 г. по описа на СРС, 27 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, съгласно която процесните суми са

претендирани от ответника.

Ответникът Л. Д. С., чрез назначения особен представител, е депозирал в срока по чл.131 ГПК отговор на исковата молба. Оспорва исковете с довод за липса на облигационно отношение между страните, като намира, че не са налице данни процесният имот да е собственост и да е ползван от ответника. Поддържа, че не е спазен установеният в закона ред за отчитане и разпределяне на топлинна енергия, а изготвените в нарушение на нормативните изисквания отчети и изравнителни сметки не обвързват ответника и не могат да бъдат ползвани като доказателства по делото. Като самостоятелно основание за недопустимост и едновременно за това за неоснователност на претенцията за цената на услугата дялово разпределение сочи обстоятелството, че вземането за нея е възникнало в патримониума на дружеството-топлинен счетоводител, като не са налице данни за прехвърлянето му в полза на топлофикационното дружество. Оспорва доказателствената стойност на приложените към исковата молба документи, респ. годността им да установят сочените от ищеца обстоятелства. Наред с това оспорва доказателствената стойност на представените от ищеца писмени доказателства. Прави възражение за погасяване на претендираните от ищеца суми по давност.

По делото е конституирано трето лице – помагач на страната на ищеца –
*****

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от фактическа страна:

От приобщеното ч.гр.д. № 50944/2022г. по описа на СРС, 27 състав, се установява, че е образувано по заявление от 20.09.2022г., въз основа на което е издадена Заповед № 27917 за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 04.10.2022г. по ч.гр.д. № 50944/2022г., с която е разпоредено ответницата да заплати на ищеца сумите: 2 994,65 лева (две хиляди деветстотин деветдесет и четири лева и 65 стотинки), представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. за топлоснабден имот, находящ се на адрес: *****А, аб.№ *****, ведно със законна лихва за период от 20.09.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 439,08 лева (четиристотин тридесет и девет лева и 08 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 31.08.2022 г., 26,26лева (двадесет и шест лева и 26 стотинки), представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 20.09.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 5,19 лева (пет лева и 19 стотинки), представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за период от 01.10.2019 г. до 31.08.2022 г., както и държавна такса в размер на 69,30 лева (шестдесет и девет лева и 30 стотинки) и юрисконсултско

възнаграждение в размер на 50,00 лева (петдесет лева). Ответницата е била призована по реда на чл.47, ал.5 ГПК, поради което съдът е дал указания по чл.415, ал.1, т.2 ГПК с разпореждане № 55158/03.05.2023г. в срока на които е предявен настоящият иск.

Приет по делото е договор за продажба на държавен недвижим имот по НПЗДЖ от 15.11.1976г., съгласно който ***** придобива недвижим имот - належащ се на адрес: *****А. Съгласно приетото по делото удостоверение за наследници от 23.04.2024г. се установява, че ***** е починал на 25.08.2005г. и е оставил за единствен наследник дъщеря си Л. Д. С. (ответник по делото).

Съгласно Договор от 03.06.2020г. се установява, че между ищеца и ТЛП е сключен договор при общи условия за извършване услугата на дялово разпределение, а от приетия договор № 10/04.09.2002г. се установява, че между ТЛП и Етажната собственост е сключен договор за извършване услуга дялово разпределение. Представен е протокол за проведено ОС на ЕС за избор на фирма за отчитане на изразходвана топлинна енергия и поставяне на уреди за топлинно отчитане. Приети по делото са и представени от ТЛП индивидуални справки за използвана ТЕ за процесния период.

С доклада по делото съдът е обявил за служебно известни: Общите условия за продажба на топлинна енергия от ***** на потребители за битови нужди в гр.София, действащи след 26.06.2016г., които са представени към исковата молба.

От заключението на вещото лице по допуснатата и приета по делото СТЕ, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, се установява, че за процесния период от м.05.2019г. до м.04.2021г. е начислявана сума за ТЕ за сградна инсталация, за отопление на имота и за БГВ, като след изравняване дължимата сума е в размер на 2994.64лв.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:

Предявени са положителни установителни икове по реда на чл.422 ГПК с правна квалификация чл. 149 вр. 150, ал.1 ЗЕ вр. 153 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

С доклада по делото съдът е разпределил в тежест на доказване на ищеца да докаже при условията на пълно и главно доказване следните материални предпоставки: 1. наличието на действително правоотношение (валидно сключен) по договор за продажба (доставка) на топлоенергия, по силата на което продавачът се е задължил да прехвърли правото на собственост върху процесните стоки и ги е предал на потребителя (т.е. следва да бъде доказано доставено количество топлинна енергия, качеството на потребител на топлинната енергия на ответника) и 2. продавачът да е доставил топлинна енергия в твърдяното количество на купувача, остойностено в

размер на претендираната сума, както и в имота да е извършена услугата дялово разпределение, остойностена в размер на претендираната сума. По иска с правно основание чл. 86, ал. 1, предложение първо ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже изпадането в забава на ответника за главните задължения, както и размера на законната лихва за забава за процесния период. Ответникът при установяване на горните обстоятелства следва да докаже положителния факт на погасяване на дълга. По възражението за погасяване по давност - в тежест на ищеца е да докаже, че от настъпване на изискуемостта на вземанията са налице обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

Спорът се концентрира по качеството на потребител на топлинна енергия на ответника (в качеството на собственик), доставено количество топлинна енергия, поставяне в забава на ответницата за претендираните задължения, както и по възражението за погасяване на сумите по давност.

От приетите по делото писмени доказателства (договор за продажба на държавен недвижим имот по НПЗДЖ от 15.11.1976г., съгласно който ***** придобива недвижим имот - находящ се на адрес: *****А, така и съвкупно приетото удостоверение за наследници от 23.04.2024г., съгласно което ***** е починал на 25.08.2005г. и е оставил за единствен наследник дъщеря си Л. Д. С. ответник по делото) съдът приема за доказано качеството потребител на топлинна енергия, в качеството на собственик на ответника по пътя на наследственото правоприемство.

Съдържанието на договора за доставка на топлинна енергия е уредено в общоизвестните Общи условия, утвърдени от ДКЕВР, които обвързват ответниците и без да са ги приели изрично, съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2, изр. 2 ЗЕ, доколкото не се твърди и не се установява изключението по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ. В чл.33 от Общите условия е прието, че купувачите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45 дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, след което се начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва от деня на забавата.

По отношение на размер на доставеното количество топлинна енергия, съдът кредитира заключението на вещото лице по СТЕ, съгласно което се установява, че за процесния недвижим имот, за процесния период е била доставяна от ищеца услугата за топлинна енергия, така и била осъществявана услугата за дялово разпределение, с оглед на което съдът приема за доказано доставено количество топлинна енергия в размер на **2994.64лв** за процесния период.

Съгласно чл.22, ал.2 от ОУ е уредено, че клиентите заплащат на Продавача (ищеца) стойността на услугата „дялово разпределение“, извършвана от избрания от тях Търговец (в случая ТЛП), като с оглед приетите и неоспорени по делото доказателства – индивидуални справки за използвана ТЕ за процесния период,

съвкупност със заключението на вещото лице по СТЕ съдът прие за доказано, че е осъществявана услугата в размер на **26,26лв.**

По акцесорния иск за мораторна лихва:

С оглед чл.33, ал.5 вр. чл.33, ал.2 се дължи мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия, доколкото е предвидено, че при неизпълнение в срок на задълженията в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, се дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия.

По акцесорния иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение – в чл.22 от ОУ липсва срок за плащане на услугата за дялово разпределение, поради което купувачът изпада в забава след поканата (чл.84, ал.2 ЗЗД), поради което и доколкото по делото няма доказателства за покана за плащане на главницата за дялово разпределение преди подаване на заявлението, то **искът за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение е неоснователен** (така и решение № 3959/22.12.2022г. по в.гр.д. № 10130/2021г. по описа на СГС).

По възражението за давност:

С оглед фикцията по чл.422, ал.1 ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на заявлението, т.е. 20.09.2022г. Претендираните вземания за топлинна енергия са за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. Вземанията за топлинна енергия се погасяват с тригодишна давност (по чл.111, б. „в“ ЗЗД), като с оглед чл.33 ОУ изискуемостта на вземанията настъпва в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, така и с оглед чл.3, т.2 ЗМДВИП давностният срок е спрял за периода от 13.03.2020г. до 20.05.2020 г. (§ 13 от ПЗР, съобразно която сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в *****), т.е. погасени са вземанията за м.05.2019г. в размер на 49.82лв. с ДДС (л.112 от заключението по СТЕ) като претенцията за дялово разпределение не се обхваща от давността. Или искът за топлинна енергия е основателен за сумата от **2944,82лв.** С оглед чл.119 ЗЗД с погасяване на главното вземане се погасяват и произтичащите допълнителни вземания, то искът за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия е основателен за сумата от **431,77лв.**

По разноските:

С оглед изхода на делото право на такива имат двете страни, като ответницата е представлявана от особен представител.

Ищецът е доказал сторени разноски, както следва: 119.30лв. по ч.гр.д. № 50944/2022г., 101,54лв. за д.т., 350лв. за СТЕ, 475лв. за особен представител,

претендирал е юрисконсултско възнаграждение, което с оглед ниската фактическа и правна сложност на делото съдът определи в размер на 100лв., т.е. общо 1145,84лв. С оглед частичната основателност на исковете следва да му се присъдят разноски в общ размер на **1125,23лв.**

Така мотивиран, СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 149 вр. 150, ал.1 ЗЕ вр. 153 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че Л. Д. С., ЕГН: *****, дъжи на *****, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление *****, сумите: **2944,82лв.**, представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.06.2019 г. до 30.04.2021 г. за топлоснабден имот, находящ се на адрес: *****А, аб.№ *****, ведно със законна лихва за период от 20.09.2022 г. до изплащане на вземането, сумата **431,77лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за период от 15.09.2020 г. до 31.08.2022 г., **26,26лева**, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.08.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 20.09.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми има издадена Заповед № 27917 за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 04.10.2022г. по ч.гр.д. № 50944/2022г. по описа на СРС, 27 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за топлинна енергия за разликата над уважената част до пълния претендиран размер от 2994.65лв., **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за разликата над уважената част до пълния претендиран размер от 439.08лв., **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на 5.19лв. за периода от 01.10.2019г. до 31.08.2022г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 вр. ал.8 ГПК Л. Д. С., ЕГН: *****, да заплати на *****, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление *****, разноски по делото в общ размер на **1125,23лв.**

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на ***** - трето лице помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____